

Aalborg Amts 5te Valgfreds (Hass). Naar den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle) blandt Andet udtalte en Frygt for Geistlighedens Magt, skal jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg ikke deleer denne Frygt, og at jeg vilde betragte det som en Alhukke, om det ærede Folkething veg tilbage for denne Frygt. Jeg troer, det er vor Pligt, at søge at begrænse denne Magt paa en saadan Maade, som er stemmende med Statens og Kirkens Tary, og jeg troer, at i dette Øieblik er Tiden til at begynde derpaa. Jeg for mit Vedkommende kan paa ingen Maade være tilfunds at vige noget som helst Skridt tilbage af Frygt for en saadan Magt.

Minestad: Den ærede Forslagsstiller bemærkede, at jeg havde gjort lystige Betragtninger over hans Forslag; jeg veed ikke, hvad lystigt der var ved disse Betragtninger; thi jeg bliver albrig lystig stemt ved, at en saadan Sag, et saadant Forslag kommer frem i Rigsdagen, min Stemning er kværtimod en ganske anden. Det blev bemærket, at hvad jeg havde sagt, var blevet imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Hass). Ja, det er den samme Retning, der gjør sig gjældende her, som i saa mange andre Tilfælde, der er her en Misforstaaelse, en Mangel paa Kjendskab tilfede til de Forhold, hvorom man vil dømmes. Med dette Forslag ihænde har enhver hvilken som helst Religionsbejender for Fremtiden Lov til at fordræ sine Døde begravede paa enhver Kirkegaard med deres særegne Ceremonier, naar de ikke stride mod Sædeligheden og den offentlige Orden, altsaa have f. Ex. ogsaa Buddhaister, Lov til der at begrave deres Døde med de Ceremonier, som den buddhaistiske Religion fore-

skriver. Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgfreds er bestemt en udmærket dygtig christelig Theolog; men jeg vilde ønske, at han kjendte andre Religioner ligesaa godt som den christelige, thi han vilde da vide, at mange forskjellige Religionsbejendere kunne opholde sig her og udøve deres Religion uden at saare den offentlige Orden og Sædelighed, saaledes som Grundloven byder det; dette findes ogsaa Sted i andre Lande, f. Ex. i England, ikke at tale om Nordamerika. Det staaer altsaa fast, at med dette Forslag ihænde have Tilhængerne af en Buddhaistisk Sect, som havde dannet sig her, Lov til at fordræ deres Døde begravede her paa Kirkegaardene med alle Buddhaismens Begravelsesceremonier. Hvad forlanger nu jeg? Ikke Andet end, at der maatte komme til at staae „christelig“ i Lovforslaget, og mine Grunde dertil, forbauser det mig, at den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle) ikke faaere netop de samme som hans, nemlig, at det vilde vække Forargelse her i Landet. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at man i Archiender her har levet under Noget, som han kaldte Tvang; men det var ligesaa berettiget for sin Tid, som det vil leve under nu, er det for vor Tid; det stod i den nøieste Forbindelse med, hvad der dengang almindeligt laae i den christelige Bevidsthed, og det kunde ikke kaldes Tvang, at man forbød Ceremonier, som fandt Sted hos andre Religionsbejendere, naar det vilde vække Forargelse hos Befolkningen. Jeg kan nu heller ikke forstaae Andet, end at det vilde være at vække megen Forargelse, om man i en Repræsentation som denne, der er udgaaet fra Folket og veed, hvorledes Folket i den Henseende stiller sig, vilde antage et saadant Forslag.